

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoPr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1716202200
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1716202200.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobkyne: B. L., H.. XX.X.XXXX, C. M. XXX, proti žalovanému: AG FOODS SK s.r.o., , so sídlom Moyzesova 10, Pezinok, IČO: 34 144 579 zastúpený Jurek, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO : 47 253 983, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, náhradu mzdy a iné plnenia vyplývajúce z pracovnoprávneho vzťahu, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 3. októbra 2016 č. k. 6Cpr/1/2016-64, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40Cpr/1/2016.

2. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 164 C.s.p.. Uviedol, že v predmetnom konaní je potrebné ustáliť, či dohoda o skončení pracovného pomeru medzi stranami sporu založeného pracovnou zmluvou zo dňa 19.3.2012 podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce je platná alebo nie. Až po určení platnosti / neplatnosti dohody (vedenej na OS Bratislava IV pod sp. zn. 40Cpr/1/2016) sa môže Okresný súd Pezinok v danom konaní zaoberať dôvodnosťou nároku na náhradu mzdy podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce. Vzhľadom k tomu, že objasnenie otázky, ktorá je predmetom daného konania závisí od posúdenia otázky, či pracovný pomer bol skončený dohodou podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce, súd prvej inštancie konanie prerušil na základe návrhu žalovaného.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala zmeny napadnutého uznesenia tak, že odvolací súd návrh na prerušenie konania zamietne. Vytýkala súdu prvej inštancie, že vec neprávne právne posúdil a že nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáha (i) určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru zo strany žalovaného dňa 12.2.2016, (ii) rozhodnutia o nároku žalobkyne na náhradu mzdy podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce, (iii) rozhodnutia o nároku žalobkyne voči žalovanému na výplatu neoprávnene krátenej mzdy, (iv) rozhodnutia o nároku žalobkyne voči žalovanému na preplatenie nevyčerpanej časti dovolenky a napokon (v) rozhodnutia o nárokoch žalobkyne voči žalovanému na výplatu neoprávnene nepriznaného bonusu. Žalovaný namiesto toho aby nechal súd túto vec meritórne prejednať, inicioval voči žalobkyňi hneď dve súdne konania, jedno dňa 13.5.2016 vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40Cpr/1/2016, v ktorom sa voči žalobkyňi domáha určenia neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru, ktorá mala nastúpiť ako zákonná fikcia v dôsledku oznámenia žalobkyne adresovaného žalovanému, že žalobkyňa viac netrvá na tom, aby ju žalovaný ďalej zamestnával a druhé dňa 17.5.2016, ktoré je vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 39Cpr/2/2016, v ktorom sa žalovaný domáha voči žalobkyňi určenia neplatnosti výpovede zo strany

zamestnanca. Následne podal žalovaný dňa 20.5.2016 na Okresnom súde Pezinok žiadosť o prerušenie tohto súdneho konania. Z vyššie uvedeného konania žalovaného nemožno podľa názoru žalobkyne prísť k inému záveru, ako k tomu, že žalovaný celkom očividne zneužíva procesné inštitúty, aby oddialil prejednanie a meritórne rozhodnutie o nárokoch, ktoré si žalobkyňa uplatňuje v tomto konaní. Takéto zjavné zneužívanie procesných inštitútov by podľa žalobkyne nemalo požívať právnu ochranu, pretože je zrejmé, že zo strany žalovaného ide iba o procesné obštrukcie, ktoré vedú k nedôvodným prieťahom v tomto súdnom konaní. Všetky otázky, ktorých určenia sa žalovaný domáha v dvoch ním iniciovaných konaniach, sa môžu a majú vyriešiť v tomto súdnom konaní. Nie je daný naliehavý právny záujem na takom určení v iných, neskôr iniciovaných súdnych konaniach. Žalobkyňa ďalej vo svojom odvolaní uviedla, že jediný bod, ktorý má súvis s tým, či pracovný pomer bol skončený dohodou v zmysle § 79 ods. 4 Zákonníka práce, je otázka posúdenia nároku na náhradu mzdy v zmysle § 79 ods. 5 Zákonníka práce. Zvyšné štyri body žaloby nemajú žiadny súvis s predmetom konania 40Cpr/1/2016, vedeného na Okresnom súde Bratislava IV a Okresný súd Pezinok ich môže riešiť bez prerušenia. Navyše mala žalobkyňa za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil prejudicialitu, pretože uvádza, že od posúdenia otázky, ktorá je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40Cpr/1/2016, závisí posúdenie nároku žalobkyne na náhradu mzdy § 79 ods. 5 Zákonníka práce uplatňovaného v tomto konaní. Súd prvej inštancie pritom však nevzal do úvahy, že práve posúdenie otázky, či sa pracovný pomer skončil alebo neskončil dohodou v dôsledku nástupu zákonnej fikcie v zmysle § 79 ods. 4 Zákonníka práce, nie je možné bez toho, aby sa primárne rozhodlo o tom, či žalovaný skončil so žalobkyňou pracovný pomer okamžite dňa 12.2.2016 platne alebo neplatne. Skončenie pracovného pomeru dohodou na základe zákonnej fikcie v zmysle § 79 ods. 4 Zákonníka práce je totiž možné iba v prípade, keď je pracovný pomer skončený neplatne buď výpoveďou, okamžitým skončením pracovného pomeru alebo skončením v skúšobnej dobe a zamestnanec netrvá na ďalšom zamestnávaní. V danej situácii prerušil Okresný súd Pezinok konanie a čaká na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV v konaní 40Cpr/1/2016, ktorý ale nevie posúdiť vec bez rozhodnutia Okresného súdu Pezinok v tomto konaní po tom, či sa pracovný pomer skončil okamžite platne alebo neplatne. Žalobkyňa mala za to, že neboli splnené podmienky na prerušenie celého konania, pričom podľa nej existujú pochybnosti o vhodnosti takéhoto opatrenia.

4. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne odmietol alebo aby napadnuté uznesenie potvrdil. Mal za to, že objasnenie otázky, ktorá je predmetom tohto konania, závisí od posúdenia otázky, či medzi sporovými stranami pracovný pomer bol skončený dohodou podľa § 79 ods. 4 Zákonníka práce, ktorá sa rieši v inom konaní. Iba v takom prípade by žalobkyňi vznikol nárok na zaplatenie náhrady mzdy podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce a to vo výške jej priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Je totiž zrejmé, že vyriešenie tejto otázky má zásadný význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Mohla by vzniknúť situácia, že dva spory s podobným skutkovým základom budú odlišne posúdené, čo by bolo v rozpore s princípom právnej istoty. Po doručení okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyňa oznámila žalovanému, že na ďalšom zamestnávaní trvá, pričom na žiadosť právneho zástupcu žalovaného o stretnutie v primeranej lehote nereagovala. Následne dvakrát zmenila svoj postoj a to tak, že najprv doručila žalovanému výpoveď zo strany zamestnanca a potom oznámila, že na ďalšom zamestnávaní netrvá. Uvedeným spôsobom vytvorila stav právnej neistoty, ktorý sa v súčasnosti rieši v troch konaniach. Aj preto je rozhodnutie o prerušení konania v celom rozsahu správne. V prípade, ak je skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa neplatné a zamestnanec netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, pracovný pomer sa neskončí na základe neplatného zrušovacieho prejavu, ale v dôsledku zákonom ustanovenej nevyvrátiteľnej domnienky sa skončí dohodou a to buď uplynutím výpovednej doby pri neplatnej výpovedi alebo dňom, keď sa mal pracovný pomer skončiť neplatným okamžitým skončením alebo neplatným skončením v skúšobnej dobe. Je preto otázne, či je prípustné, aby žalobkyňa so značným odstupom času oznámila, že svojvoľne zmenila svoje rozhodnutie (už netrvá na ďalšom zamestnávaní), nakoľko sa tým môže zmeniť právne postavenie spätne, čím sa menia prípadné práva a povinnosti strán sporu. Uvedeným postupom tak vzniká právna neistota medzi sporovými stranami. V danom konaní sú naplnené predpoklady na prerušenie konania, nakoľko v konaní 40Cpr/1/2016 sa rieši otázka, bez ktorej nie je možné ustáliť dôvodnosť nároku, ktorý žalobkyňa požaduje v tomto konaní (náhrada mzdy). Napokon vo svojom vyjadrení žalovaný prezentoval názor, že odvolanie nespĺňa zákonné náležitosti, keď z neho nie je zrejmé, čoho sa žalobkyňa domáha. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že žiadosť žalovaného zo dňa 20.5.2016 zamietne. Takýto procesný postup odvolacieho súdu je neprípustný, nakoľko C.s.p. nepozná samostatné uznesenie o

zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie nie je vecne správne, takéto uznesenie zruší.

5. K vyjadrenie žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Konanie vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40Cpr/1/2016 bolo medzičasom zastavené pre prekážku litispendencie, avšak v čase podania vyjadrenie ešte toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, preto trvá na tom, aby odvolací súd rozhodol o jej odvolaní. Okresný súd Bratislava IV poukázal na to, že predmetom prv iniciovaného konania vedeného medzi tými istými stranami sporu na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 6Cpr/1/2016 je ten istý nárok vyplývajúci z rovnakého skutkového základu a konanie sp. zn. 40Cpr/1/2016 je tak zaťažené neodstrániteľnou prekážkou litispendencie. Prerušenie konania Okresným súdom Pezinok bolo z jeho strany pochybením, ktorým bola žalobkyňa poškodená na svojich právach. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného, že odvolanie žalobkyne nemá zákonnú náležitosť (odvolací návrh), žalobkyňa poukázala na to, že odvolanie žalobkyne odvolací návrh obsahuje, avšak odvolací súd ním v zmysle § 382 C.s.p. nie je viazaný.

6. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

8. Odvolací súd považuje za potrebné predovšetkým skonštatovať, že neboli splnené podmienky na odmietnutie odvolania žalobkyne, ako sa domáhal žalovaný, keď predmetné odvolanie obsahovalo všetky zákonom predpísané náležitosti a to vrátane odvolacieho návrhu. Pokiaľ odvolací súd rozhodne odlišne od odvolacieho návrhu, takýto postup je s poukazom na § 381 C.s.p. prípustný, a nemožno z neho vyvodzovať závery o vadnosti odvolania.

9. Podľa § 164 C.s.p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

10. Podľa § 162 ods. 2 C.s.p. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

11. Ustanovenie § 164 C.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie dopadá na procesné situácie, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však ako jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky) slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania má súd podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv strán sporu v súdnom konaní a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv strán sporu zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnejšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 8.4.2016 domáhala voči žalovanému určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 12.2.2016, ako aj zaplata sumy 2 925,86 € titulom náhrady mzdy podľa § 79 ods. 5 Zákonníka práce, sumy 93,50 € titulom neoprávnene krátenej mzdy, ďalej sumy 571,99 € titulom preplatenia nevyčerpanej časti dovolenky a sumy 232,74 € titulom nároku na výplatu bonusu.

13. Predmetom konania vedeného medzi rovnakými stranami sporu na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40Cpr/1/2016, do skončenia ktorého súd prvej inštancie svoje konanie prerušil, je určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru a určenie že žalobkyňa nevznikol nárok na náhradu mzdy v zmysle § 79 ods. 5 Zákonníka práce.

14. Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný ako zamestnávateľ dňa 12.2.2016 okamžite skončil pracovný pomer so žalobkyňou ako zamestnankyňou. Žalobkyňa najskôr v ten istý deň žalovanému oznámila, že trvá na ďalšom zamestnávaní, nakoľko mala za to, že žalovaný s ňou skončil pracovný pomer neplatne. Dňa 10.3.2016 žalobkyňa doručila žalovanému výpoveď z pracovného pomeru. Napokon dňa 1.4.2016 žalobkyňa žalovanému doručila oznámenie, že na ďalšom zamestnávaní netrvá.

15. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný so žalobkyňou okamžite skončil pracovný pomer dňa 12.2.2016 a za predpokladu, že by toto skončenie pracovného pomeru bolo neplatné (čo odvolací súd nemôže v tomto štádiu konania prejedukovať), malo by doručenie oznámenia žalovanému, že žalobkyňa na ďalšom zamestnávaní netrvá, za následok uplatnenie fikcie v zmysle § 79 ods. 4 písm. b/ Zákonníka práce, podľa ktorej by pracovný pomer medzi stranami sporu skončil dňa 12.2.2016 dohodou. Táto právna fikcia má význam z hľadiska skúmania nároku na náhradu mzdy žalobkyne, ktorý by sa v jej dôsledku riadil ustanovením § 79 ods. 5 Zákonníka práce. Z tohto dôvodu je súd prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 6Cpr/1/2016 pri posudzovaní nároku na náhradu mzdy žalobkyne povinný skúmať okrem platnosti či neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru i prejudiciálnu otázku spočívajúcu v tom, či pracovný pomer medzi stranami sporu skončil fikciou skončenia pracovného pomeru dohodou. Je pritom zrejmé, že pracovný pomer medzi stranami sporu mohol skončiť fikciou dohody iba v prípade, že jeho okamžité skončenie žalovaným bolo neplatné.

16. Odvolací súd neskúmal existenciu prekážky litispendencie v neskôr začatom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40Cpr/1/2016, nakoľko jej prieskum je predmetom osobitného konania, pričom posúdenie správnosti napadnutého uznesenia v tomto konaní je možné i bez zodpovedania otázky existencie tejto prekážky.

17. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že na prerušenie konania súdom prvej inštancie do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40Cpr/1/2016, nie sú splnené podmienky. Predmetom konania v posudzovanom spore vedenom Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 6Cpr/1/2016 je viacero nárokov, z ktorých jeden (nárok na náhradu mzdy) má súvis s konaním sp. zn. 40Cpr/1/2016, konkrétne s otázkou existencie fikcie skončenia pracovného pomeru dohodou, pričom o tejto skutočnosti nie je možné rozhodnúť bez predchádzajúceho vyriešenia otázky platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktorá je práve predmetom konania vedeného pod sp. zn. 6Cpr/1/2016, a ktorá je ťažiskovým bodom sporov medzi stranami. Súd je povinný podriaďovať svoj postup požiadavkám na rýchlosť a hospodárnosť konania, čo sa v posudzovanej veci nestalo. Za daných okolností je prerušenie konania podľa § 164 C.s.p. do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40Cpr/1/2016 zjavne neúčelným opatrením, nakoľko je to práve výsledok konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 6Cpr/1/2016 spočívajúci vo vyriešení kľúčovej otázky platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktorý by mohol mať význam pre prípadné meritorne rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. 40Cpr/1/2016 a nie naopak.

18. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie v zmysle § 389 ods. 1 písm. d/ C.s.p. zrušil, nakoľko nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali.

19. V rozhodnutí, ktorým súd prvej inštancie rozhodnutie skončí, rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).
Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).